

κρατορικὸν διάταγμα ἐπέτρεψε μετ' οὐ πολὺ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ Λυών^ν ἀγοράσῃ παρὰ τοῦ Jacquard τὸ προνόμιον τῆς μεθόδου αὐτοῦ ἀντὶ ἴσοδίου συντάξεως τριῶν χιλιάδων φράγ. Τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ τῆς εὑρητεχνίας ἔγινεν οὕτω κτήμα δημόσιον. «Ο Δυστυχὴς ἐφευρέτης ἀντήλλαξεν ἐφεύρετιν ὑπὲρ τῆς εἰχε καταβάλει δεκαπέντε ἑτῶν ἔργασίαν καὶ στερήσεις ἀντὶ τεμαχίου ἄρτου. Παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐζήτησε νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ προσέτι δικαιώματα πεντήκοντα φράγκων ἐπὶ ἑκάστης μηχανῆς ὅπ' αὐτοῦ ἐφευρεθησόμενης. «Ιδού ἀνθρωπὸς εἰς δλίγα ἀρκούμενος!» ἀνεφώνησεν δὲ Ναπολέων ὑπογράφων τὸ διάταγμα.

‘Αλλ’ ἵδον ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν τοῦ ἀτυχοῦς Jacquard. Η μηχανὴ αὐτοῦ κατετάραξε τὴν ἔργατικὴν τάξιν. Πανταχοῦ ἐλέγετο ὅτι τὸ νέον σύστημα κατεδίκαζεν εἰς ἀργίαν καὶ εἰς πενίαν πάντας τοὺς ἐκ τῆς ὑφασμάτων τῶν πεποικιλμένων ὑφασμάτων ζῶντας ἔργατας. Απειλητικαὶ κραυγαὶ ἡκούσθησαν κατὰ τοῦ ἐφευρέτου, τοῦ προβότου, δστις τὸν μὲν πτωχὸν ἔργατην ἐπώλει εἰς τὸν πλούσιον ἔργοστασιάρχην, ἔαυτὸν δὲ εἰς τὸν ξένον. ‘Ο ταλαίπωρος Jacquard! αὐτὸς νὰ πωλήσῃ ἔαυτὸν εἰς τὸν ξένον καὶ νὰ θυσιάσῃ τοὺς ἀδελφούς του καταδικάζων αὐτοὺς εἰς τὴν πενίαν! Τοιαύτη ἡ ἀμοιβὴ τῆς μεγαλοφυΐας του, τῶν ἀγρυπνιῶν, τῶν δακρύων, τῆς ἀφίλοκορδείας, τῆς φιλοπατρίας!

Ἐν τούτοις τὸ μῆσος ἔξωχοῦτο περὶ τὸν ἐφευρέτην ὡς χείμαρρος ὁρμητικὸς, καὶ δλίγους δεῦν παρέσυρεν αὐτόν. Ο Jacquard δὲν ἐτόλμα πλέον νὰ διελθῃ τὰς δόδους τοῦ Λυών, δπου διεσύρετο καὶ ἔξυρθιζετο δημοσίᾳ. ‘Ημέραν τινὰ μάλιστα πλησίον τῆς Πύλης Σαΐν-Κλαιρ ὅμιλος λυσσώδης ἐπετέθη κατ’ αὐτοῦ καὶ τὸν ἔσυρε μέχρι τοῦ Ροδανοῦ.—Εἰς τὸν ποταμόν! ἐκρύγαζον οἱ μανιώδεις ἔκεινοι. Εἰ μὴ δὲ ἐπενέβαινον γενναῖοι τινὲς ἄνδρες, δὲ Jacquard ἐρίπτετο εἰς τὸν Ροδανόν.

Καὶ ἥδυνκτο μὲν νὰ καταλίπῃ τὴν ἀγνώμονα αὐτοῦ πατρίδα, τὸ κινδυνώδεις τοῦτο θέκτρον τοσούτων ἀπειλῶν καὶ προπηλακισμῶν, νὰ λάθῃ μεθ’ ἔαυτοῦ τὴν ἐφεύρετιν του ὡς θησαυρὸν, δην ἥθελεν ἐπιδαψιλεῖσε: ἀλλοῦ, ἀλλὰ προετίμησε νὰ μείνῃ, καὶ εἰς τὸ μῆσος ἀντέταξε τὴν ἀταράξιαν καὶ τὴν σύνεσιν, μὴ ἀμφιθέλλων ὅτι ἥθελεν ἔλθει ποτὲ ἡ ὥρα τῆς δικαιοσύνης. Ἐφόρει ὅτι ἡ μηχανὴ του παράγουσα τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν εὐθήνειαν, ἥθελε παρέξει καὶ ἔργασίαν πλείονα καὶ πλείονας ἐπομένως μισθούς, ὅτι ἥθελε πρὸς τούτοις ἐλαττώσει τὸν εἰς τοὺς ἔργατας ἐπιβαλλόμενον σωματικὸν κόπον, καὶ ὅτι ἥθελεν ἐπὶ τέλους προσηκόντως ἐκτιμηθῆ. Ο Jacquard δὲν ἦπατάτο.

‘Η μηχανὴ Jacquard ἐτελῶς μετέβαλε τὴν

σκευὴν τῶν μεταξίνων ὑφασμάτων, ἀποτελοῦσαν ἥδη τὸν βιομηχανικὸν τῆς πόλεως ταύτης πλοῦτον. Οδ μόνον δ’ ἐκεὶ ἀλλὰ καὶ ἐν Ρουένῃ, Στ. Quentin, Elbeuf, Σεδάν, Μάντσεστερ, ἐν Βερολίνῳ, ἐν Μόσχᾳ, ἐν Πετρούπολει, ἐν Ἀγριερικῇ, ἐν ταῖς Ινδίαις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Κίνῃ, ἡ βιομηχανία δρείλει εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν Jacquard.

‘Ο μετριόφρων ἐφευρέτης, ἀφοῦ ἀπέκτησε τὴν γενικὴν ὑπόληψιν, ἀπεσύρθη εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Λυών ἐν Oullins, δπου ἐκαλλιέργει τὸν κηπόν του Εἰς τὸν ἐπισκεπτομένους αὐτὸν ξένους ἐδείκνυε. τὰ τρόπαια του, τὰ μετάλλια καὶ τὸ τιμητικὸν παράσημον. *Εζησε δὲ θαυμαζόμενος καὶ τιμώμενος μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ’ ἥν ἐκοινήθη τὸν αἰώνιον ὄπον, τὴν 7 Αὐγούστου 1834 ἐν ἡλικίᾳ ὅγδοηκοντα δύω ἑτῶν.

‘Η πόλις τοῦ Λυών ἔστησεν ἀνδριάντα εἰς τὸν Jacquard, ἀλλὰ βραχδύτερον οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ ὀλοτελῶς ἐγκατελείφθησαν. Εἴκοσι ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του αἱ δύναμις ἀνεψιαί του, περιελθοῦσαι εἰς ἀκρα πενίαν, ἥναγκασθησαν νὰ πωλήσωσιν ἀντὶ ἔκατος:ύων τινῶν φράγκων τὸ χρυσοῦν μετάλλιον, τὸ δέντρο Λουδοβίκου ΙΙ’ εἰς τὸν θεσσαν αὐτῶν ἀπονεμηθέν.

ΕΛΙΖΑ Σ. ΣΩΤΕΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

‘Ο ίατρὸς Τ...., ἐπιστήμων ἐκ τῶν ἔξοχωτέρων, κυριεύεται δυστυχῶς ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ χαρτοπαιγνίου. ‘Η τελευταία ἐπίσκεψις αὐτοῦ, ἀφοῦ ἤδη τοὺς ἀσθενεῖς του, εἶνε ἡ εἰς τὴν λέσχην, δπου ἀμέσως στρώνεται εἰς τὸ οὐδίστ, τὸ πικέτο τὸ βακκαρά.

Ἐνταῦθα καθημένον προσεκάλεσταν αὐτὸν τελευταίον εἰς τοῦ κ. Π.... ἀσθενήσαντος αἰφνιδίως. ‘Ο ίατρὸς, καὶ τοι κατ’ ἐκείνην τὴν στιγμὴν παιζει σημαντικὸν ποσόν, ἀφίνει τὸ παγγίδιον ἵνα τρέξῃ εἰς τὸν πελάτην του.

Μετά τινας ἔρωτίσσιες, λαμβάνει τὸν σφυγμὸν τοῦ ἀσθενοῦς, ἔξαγει τὸ δρόσολόγιόν του καὶ ἀρχίζει νὰ μετρῇ ἡρέμα. «Ἐν, δύο, τρία, τέσσαρα, πέντε, ἔξι, ἔπτα, ὀκτὼ, ἔννέκ, δέκα, φάρτες, δάμα, φήγας.....»

Μὲ δλον αὐτοῦ τὸν πυρετὸν δ κ. Π.... ἀνεκάγχιστος τόσον δυνατὰ, ὥστε ἐκ τοῦ πολλοῦ γέλωτος δ πυρετὸς παρῆλθεν ἐντελός.

‘Αλλ’ δ ἀγαθὸς ἀσκητικός τοσοῦτον κατησχύνθη, ὥστε ὥμοσεν οὐδέποτε πλέον νὰ παίξῃ χαρτία, καὶ ὄντως ἐτήρησε τὸν δρόκον του ἐπιτροπῆς ἡμέρας.

‘Η σκηνὴ ἐντὸς σχολείου μικροῦ τινος χωρίου.

‘Ο διδάσκαλος πρὸς μαθητήν.

— Τί θά εἰπῃ θαῦμα;

— Μαθητής. — Δὲν εἰζένερω.

— “Αν ἔξαρφα ἔβλεπες τὸν ἡλιον τὴν νύκτα, τί θὰ ἔλεγες;

— Θὰ ἔλεγα ὅτι εἶνε τὸ φεγγάρι.
— Καὶ ἀν σοῦ ἔλεγαν ὅτι εἶνε ὁ ἥλιος, πῶς
θὰ ὠνόμαζες αὐτὸν τὸ πρᾶγμα;

— Ψέμα.

— Ἔγὼ δύως δὲν λέγω ποτὲ ψεύματα. Ὅποιοι
θεσε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ εἴμαι ποὺ σοῦ λέγω ὅτι εἶνε
ὁ ἥλιος, τί θὰ ἔλεγες τότε;

— Ο μαθητὴς σκέπτεται διλύγον, εἴτα λέγει:

— Θὰ ἔλεγα πῶς εἴσθε μεθυσμένος!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Δυσχόλως δ ἄνθρωπος σοφῶς ἔκυπτὸν συμ-
βούλεύει, ἀλλ' ἔτι δυσκολώτερον ὡφελεῖται ἐκ
σοφῆς ἄλλου συμβουλῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

■■■ Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον ἐπραγματο-
ποιήθη ἐν Ἀμερικῇ ἔργον, ὅπερ τέως ἐφαίνετο ἀ-
δύνατον, τουτέστιν ἡ θέρμανσις πολλῶν συγγρό-
νως οἰκιῶν ἐκ μιᾶς κοινῆς ἑστίας. Ἐγένετο δὲ ἡ
πρώτη τοῦ συστήματος τούτου χρῆσις ἐν Lock-
port. Διακρίσιι διλαὶ οἰκίαι θερμαίνονται διὰ σω-
λήνων, ἔχονταν μῆκος 5 χιλιομέτρων καὶ ἔξερ-
χομένων ἐκ κεντρικοῦ καταστήματος, ὃπου εὐ-
ρίσκονται αἱ ἀτμομηχαναὶ, καὶ ὅπου δύο ὑπερ-
μεγέθεις λέβητες παράγουσι τὸν θερμαντικὸν
ἀτμόν.

Τὰ 180 πρῶτα μέτρα τῶν σωλήνων τὰ ἐγγύ-
τερα πρὸς τὸ κεντρικὸν κατάσημα ἔχουσι διάμε-
τρον 12 ὑφεκκατομέτρων, ἐφ' ὅσῳ δὲ προεκτείνον-
ται ἐλαττοῦται ἡ διάμετρος τῶν σωλήνων μέχρι
3 ἢ 4 ὑφεκκατομέτρων πρὸς διανομὴν τῆς θερμό-
τητος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν οἰκιῶν.

Ἡ διανεμούμενη θερμότης εἶναι τοικύτης δυνά-
μεως, ὥστε διὰ τῶν ἀγωγῶν, ἐν οἷς ὁ ἀτμὸς συμ-
πυκνοῦται ἐν καταστάσεις ὕδατος σχεδὸν ζέον-
τος, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς διαφόρους
οἰκιακὰς ἀνάγκας, ἐν τῷ μαγειρείῳ, ἢ καὶ διὰ
λουτρὸν ἔτι, μέχρις ἀποστάσεως 1100 μέτρων
ἀπὸ τοῦ καταστήματος.

■■■ Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μεγάλας ἔλασθε δικ-
στάσεις ἡ εἰς Ἀμερικὴν μετανάστευσις ἐξ Εὐρω-
πης. Κατὰ τὸν τελευταῖον Ὁκτωβρίου εἰς μόνον
τὸν λιμένα τῆς νέας Ὑόρκης ἀπεβιβάσθησαν 30,
697 μετανάσται. Ο ἀριθμὸς οὗτος, λέγει γερ-
μανικὴ τις ἐφημερίς, εἶναι ὁ ἀνώτατος ἐξ ὅσων
μέχρι τοῦδε ἀνάφερονται τὰ χρονικὰ τῆς μετανα-
στεύσεως. Κατὰ τοὺς πρώτους δέκα χρόνους τοῦ
παρόντος ἔτους ἡ Νέα Ὑόρκη ἐδέχθη 237 777
μετανάστας, ἐνῷ οἱ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονι-
κὸν διάστημα τοῦ προηγουμένου ἔτους συνεπο-
σθθησαν εἰς 112,272 μόνον, ἐξ οὗ προκύπτει
αὕξησις διὰ τὸ τρέχον ἔτος 123,055.

Εἶναι δὲ οἱ πλεῖστοι τῶν μεταναστῶν τούτων
Γερμανοί, καὶ ἐκ τούτων πάλιν οἱ σχετικῶς πλειό-
τεροι προηλθον ἐφέτος ἐκ τοῦ Sleswig Holstein.

■■■ Οἱ Ἀμερικανοὶ ἴσχυοι ζονται ὅτι μία γνωστο-
ποιότης δὲν φέρει τὸ ποιούμενον ἀποτέλεσμα ἢ
κατὰ τὴν ἑδόνην αὐτῆς ἀναπτύωσιν!

“Τι πολογίζουσι; δὲ νέες ἔξης.”

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκτύπωσιν δ συνδρομητής
δὲν βλέπει τὴν γνωστοποίησιν.

Κατὰ τὴν δευτέρην τὸ βλέμμα του πίπτει ἐπ'
αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν παρέργεται.

Κατὰ τὴν τρίτην ἐκτύπωσιν τὴν ἀναγινώσκει.

Κατὰ τὴν τετάρτην παρατηρεῖ τὴν τιμὴν τοῦ
ἐμπορεύματος, ὅπερ γνωστοποιεῖ.

Κατὰ τὴν πέμπτην λέγει τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν
γναῖκά του.

Κατὰ τὴν ἔκτην ἀπορείται νὰ τὸ ἀγοράσῃ.

Κατὰ τὴν ἑδόνην τὸ ἀγοράζει.

■■■ Εἰδενέρετε τί ἐκέρδησεν δ Ῥοστίνης ἀπὸ τὸν
«Κουρέκ τῆς Σεβίλλης», τὸν διποτὸν ἔξεδόφυτο τῷ
1816 ἐν Ῥόμη; 400 περίπου σκοῦδα, ἥτοι μόνο
λιας 1,600 φάργκα.

Τί δὲ νοοῦζετε θὰ ἐκέρδαινεν δ ἐπιφανῆς μετρι-
λοποιὸς ἀπὸ τὸ ἀθάνατον ἔργον του, ἐάν ἔκτο
ὑπῆρχον νόμοι προστατεύοντες τὴν πνευματικὴν
ἰδιοκτησίαν; Οὐχὶ διληγότερα τῶν πέντε στρογγυλῶν ἐκατομμυρίων φράγκων!

■■■ Οἱ Κινέζοι, λέγει, "Ἄγγλος τις περιηγητής,
εἰσὶν οἱ πανούργοτατοις κλέπται τοῦ κόσμου. Διὰ
τοῦτο ἐν Πεκίνῳ ἀνωθεὶ τῆς θύρας πάντων σχε-
δὸν τῶν ἐμπορικῶν κατασημάτων βλέπει τις τὴν
ἐπομένην ἐπιγραφὴν τεθειμένην δέλεσχρ πρὸς
ἄγραν ἀγοραστῶν: Πυ σι, ἥτοι; Ἐδώ δὲν ἀπα-
τῶσι τοὺς ἀγοραστάς. Καὶ δύναται ἡ ἐπιγραφὴ δὲν
ἐπιποδίζει τὸν Κινέζον μεταπόρτην νὰ ἔχῃ τρία
μέτρα, ὃν τὸ δὲν μὲν μεταγειρίζεται δταν ἀγορά-
ζη, τὸ δὲλλο δταν πολῆ, καὶ τὸ τρίτον ἔχει διὰ
τοὺς πολὺ προσετικοὺς ἀγοραστάς.

Σημείωσις. "Οσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ
πωλήσεις, νομίζομεν δτι οἱ παρὸν ἡμέν μετίται δ-
μοιάζουσιν διλύγον τοὺς Κινέζους.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

· Ως ἐξερίζετον προφυλακτικὸν κατὰ τὸ φύχος
θεωρεῖται πρὸς τοὺς διλλοις καὶ ὁ χάρτης. Ὁ χάρ-
της, δις γνωστὸν, εἶναι ἐκ τῶν σωμάτων ἐκείνων, δι-
ῆν μεταδίδεται δυσκολώτερον διθερμότης, εἶναι, δις
λέγουσιν οἱ φυσικοὶ, κακὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότη-
τος. Ἐπομένως περιτύλιστων τις τοὺς πόδας αὐτοῦ
ἔσπειρεν τῶν περιποδίων ἐντὸς φύλλου χάρτου,
ἐμποδίζει τὴν ἐν αὐτοῖς θερμότητα νὰ ἐξέλθῃ,
οὔτω δὲ οἱ πόδες διατηροῦνται θερμοί. Οἱ «Και-
ροὶ» τοῦ Λογδίνου, συνιστῶντες τὸ προφυλακτικὸν
τοῦτο μέσον, ἐπιφέρουσιν δτι διὰ τοὺς δόδοιπο-
ροιντας ἐν ἀμάξῃ ἐν ὅρᾳ χειμῶνος ἐν ἀντίτυπον
αὐτῶν, ἐξεπλούμενον ἐπὶ τῶν γονάτων, ἀξίζει
ζον καὶ τὸ καλίτερον σκέπασμα.